

Hoe *Valentina* tot stand is gekomen
door Evie Blake

Ik heb altijd al plezier beleefd aan het schrijven van seksscènes. Ik houd van de uitdaging om als schrijver de dunne scheidslijn te bewandelen tussen ordinair en saai, en om met woorden passages te creëren die de lezer als erotisch ervaart. Ik geloof sterk in de sensualiteit van taal. Net als muziek kan literatuur je in een bepaalde stemming brengen. Zodoende gaat een seksscène slechts deels over wat erin beschreven wordt; gezamenlijk vormen de taal, het ritme en de beeldspraak een complete erotische beleving voor de lezers. Hun fantasie wordt geprikkeld en hopelijk genieten ze van de ervaring. Ik vind dat niet obscene, vulgair of oppervlakkig. Seks is deel van het leven en goede seksscènes dragen in mijn ogen alleen maar bij aan een boek. Als een schrijver dit erkent, is dat een heel oprechte emotie, en daardoor zal de lezer het boek authentiek vinden.

Voordat *Valentina* in mijn leven kwam, had ik diverse toneelstukken, vier romans en een erotische novelle geschreven onder mijn eigen naam, Noelle Harrison. In al mijn werk speelde seks, als esthetisch en erotisch element of als een duister en geheimzinnig onderdeel, een zeer belangrijke rol. Tijdens een reeks workshops die ik volgde bij de Ierse schrijver Dermot Bolger aan Trinity College in Dublin beseftte ik voor de eerste keer dat ik misschien enig talent bezat voor het schrijven van seksscènes. Destijds werkte ik aan mijn eerste roman, *Beatrice*, en ik zal mijn gêné (en stiekeme trots!) nooit vergeten toen Dermot ten overstaan van de groep schrijvers in spe verklaarde dat ik 'zeer goed' over seks schreef. Alle ogen in de zaal waren op mij gericht, alsof hij zojuist had verkondigd dat ik goed was in bed! Op dat moment realiseerde ik me voor het eerst dat ik ervan genoot om dit soort passages te schrijven, en dat het eigenlijk niet zo makkelijk was als ik had gedacht. Er bestaat geen grotere doodoener dan een overdreven expliciete, platte seksscène (net als een ruwe, ongemanierde partner in bed) en niets is frustrerender dan een seksscène die nergens toe leidt en je aan het lijntje houdt, om uiteindelijk nooit tot een hoogtepunt te komen (als een tergende verleider). Het is essentieel om de perfecte combinatie te creëren en niet te vervallen in clichés.

In de meest recente roman die ik als Noelle Harrison heb uitgebracht, *The Adulteress*, en in de bijbehorende novelle *The Secret Loves of Julia Caesar* heb ik me nog sterker gericht op erotiek. Ik heb hoofdstukken geschreven die uitsluitend bestaan uit seksscènes en ik heb geëxperimenteerd met verschillende soorten beeldspraak en metaforen om de lezer te verleiden. *The Adulteress* bracht de kans om *Valentina* te schrijven op mijn pad: dankzij dit boek kwam mijn agent op het idee om me te vragen of ik een erotische roman wilde schrijven, gebaseerd op de *Valentina* van Guido Crepax.

Het was een buitenkans, en nadat ik mijn aanvankelijke aarzeling overboord had gezet greep ik hem met beide handen aan. Ondanks de druk en het waanzinnige werkschema genoot ik ervan om het boek te schrijven. Het was zo spannend om samen met Valentina dit erotische en romantische avontuur te beleven. Eindelijk kon ik me helemaal uitleven in de seksscènes en mijn verbeelding de vrije loop laten. Tot dan toe had ik me eerlijk gezegd altijd ingehouden. Nu kon ik mijn romantische fantasieën tot volle bloei laten komen, iets waarin ik in mijn vorige boeken terughoudend was geweest. Tegen de tijd dat ik de eerste versie van het eerste boek uit de *Valentina*-trilogie af had, wist ik dat ik mijn passie had gevonden... erotische literatuur schrijven!